

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3782/2019
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Емир Фетаховић, адвокат из ..., против тужене Економско-трговинске школе у Новом Пазару, коју заступа Државни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2625/18 од 04.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2625/18 од 04.07.2019. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 бр. 147/18 од 29.05.2018. године, ставом првим изреке усвојен је као основан тужбени захтев тужиле, па је обавезана тужена да тужилци на име накнаде штете због неисплаћеног дела зараде исплати таксативно наведене износе са припадајућом законском затезном каматом по месецима за период од марта 2011. године, закључно са августом 2013. године. Ставом другим изреке обавезана је тужена да на име тужиле изврши уплату доприноста за пензијско и инвалидско осигурање и осигурање за случај незапослености на износе наведене у ставу један изреке пресуде. Ставом три изреке пресуде обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 77.002,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2625/18 од 04.07.2019. године преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару П1 бр. 147/18 од 29.05.2018. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе

тужена да јој на име накнаде штете због неисплаћеног дела зараде исплати таксативно наведене износе по месецима са припадајућом законском затезном каматом за период таксативно наведен у овој, као и у првостепеној пресуди. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да на име тужиле изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и осигурање за случај незапослености на износе наведене у претходном ставу изреке пресуде. Ставом три изреке обавезана је тужиле да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.000,00 динара и ставом четири изреке одбачена је као недозвољена жалба адвоката Есада Дуљевића из ... изјављена против пресуде Основног суда у Новом Пазару П1 бр. 147/18 од 29.05.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужиле је у радном односу код тужене почев од 01.09.1985. године. Уговором о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности број .. од 29.01.2006. године утврђено је да је тужиле запослена на радном месту професора ... са пуним радним временом у трајању од 40 часова недељно, да радна недеља траје пет радних дана као и да распоред и структуру обавеза у оквиру радне недеље, као и распоред радног времена у окриву радне недеље утврђује решењем директор тужене. Анексом уговора о раду број .. од 17.09.2010. године закљученим између тужиле и туженог, чланом 4. уређено је да ће тужиле послове наставника ... обављати са пуним радним временом од 100% почев од 01.09.2010. године. Од стране директора тужене за школску 2010/2011 годину донето је решење од четрдесеточасовној радној недељи и годишњој норми тужиле, на основу кога тужиле остварује теоријску наставу од 21 часа, а преостало време је предвиђено за друге облике рада. Анексом уговора о раду број .. од 09.09.2013. године закљученим између тужиле и туженог у члану другом уређено је да ће тужиле од 02.09.2013. године обављати посао наставника ... са непуним радним временом од 40%. Решењем директора тужене број .. од 13.09.2013. године за школску 2013/2014 годину уређено је да тужиле недељно остварује 16 часова од чега теоријска настава – 8 часова недељно, а преосталих 8 часова представљају друге облике рада. Тужиле потражује разлику плате за период од марта 2011. године закључно са августом 2013. године, у периоду када тужена није доносила решења којим је утврђиван статус у погледу рада са пуним или непуним радним временом. Висина штете, односно разлике плате утврђена је вештачењем од стране вештака економско финансијске струке на основу података у односу на упоредног запосленог код тужене који остварује 100% рада према обрачунским листовима и картонима зараде за тужилу и упоредног запосленог, који има дужи радни стаж у односу на тужилу. На наведени налаз и мишљење вештака економске струке парничне странке нису имале примедбе.

Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиле са образложењем да је тужиле причињена штета у виду мање исплаћене зараде и да су се стекли услови прописани одредбом члана 154. став 1. Закона о облигационим

односима и члана 164. Закона о раду из разлога што је тужилји тек Анексом уговора о раду од 09.09.2013. године утврђен статус запосленог са непуним радним временом па тужилји припада разлика за претходни период јер јој је зарада неосновано умањивана све до септембра 2013. године, с обзиром да је до тада имала статус запосленог са пуним радним временом.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужилје са позивом на одредбу члана 130. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања и члана 136. став 1. тачка 1. истог Закона са образложењем да је висина мање исплаћене плате тужилји утврђена у односу на упоредног запосленог који има више година радног стажа и пун фонд часова, а тужилја није доказала који износ утврђене разлике плате представља увећање без увећања по основу минулог рада који је исплаћиван упоредном запосленом, па је њено потраживање према налазу и мишљењу вештака економске струке неосновано јер није доказала висину неисплаћене плате која би јој припала по основу закљученог важећег Анекса уговора о раду у спорном периоду и према времену проведеном на раду.

Основано се у ревизији указује да је другостепена пресуда захваћена битном повредом из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, што је утицало на правилну примену материјалног права и донету одлуку о тужбеном захтеву.

Другостепени суд је у седници већа, одлучивањем без одржане расправе, другачијом оценом раније изведених доказа утврдио другачије чињенично стање и донео супротну одлуку о тужбеном захтеву у односу на побијану првостепену пресуду. Међутим, оцену изведених доказа врши првостепени суд. Да би преиначио пресуду, другостепени суд не може да изврши другачију оцену тих доказа и утврди другачије чињенице од значаја за пресуђење. Ако не прихвати оцену доказа извршену од стране првостепеног суда и сматра да је због тога чињенично стање погрешно или непотпуно утврђено, другостепеном суду стоји на располагању могућност да сам одржи расправу и понови већ изведене доказе, што у конкретном случају није учињено. У овом случају другостепени суд је другачије оценио изведене доказе и чињенично стање утврђено од стране првостепеног суда, без одржавања расправе и понављања изведених доказа и по потреби извођењем доказа, јер из утврђеног чињеничног стања произилази да парничне странке нису имале примедбе на налаз и мишење вештака економске струке, те да је тужена тек у жалбеном поступку (супротно члану 271. став 1. ЗПП) изнела примедбе на наведени налаз и мишљење вештака економске струке, а другостепени суд није отворио расправу и није поступио по члану 230. став 2. Закона о парничном поступку којим је прописано да суд може да одлучи да се доказују и признате чињенице ако сматра да странка њиховим признањем иде за тим да располаже захтевом којим не може располагати (члан 3. став 3.). Поступајући на наведени начин другостепени суд је учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 383, 384 и 394. Закона о парничном поступку, која је утицала на правилност и законитост побијане пресуде.

Са изнетих разлога побијана другостепена пресуда је укинута и предмет враћен истом суду на поновно суђење у жалбеном поступку у складу са примедбама овог суда.

На основу члана 415. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа-судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић